

været opfattet som et Middel i Folketingets Haand til at sikre Fremskridtet her i Landet, bliver slaaet ud af Folketingets Haand. Jeg ser hans Udtalelse herom i et varigt Lysskær. Opløsning af de kongevalgte ved Opløsning af Landstinget er utvivlsomt noget, der først sker, naar en stærk Fremskridtsvillie staaer bag en Sag for at drive denne frem. Jeg kunde tænke mig, at netop en saadan stærk Folkevillie vilde staa bag ved Folketingets Krav om at faa vor Forfatning forandret og faa Privilegierne ud af Landstinget. Det, som det ærede Medlem nu tilbød til det høje Landsting, var, at han var den Mand, som vilde slaa dette Middel ud af Folketingets Haand, han var den Mand, som var rede til at forfuske dette Middel, saa at det ikke mere kunde bruges. Jeg tror, at de ærede Medlemmer, der samle sig om det ærede Medlem fra Ringkøbing, nu skulle se lidt af, hvad det er for en Dekadence, der for Øjeblikket er i hans Politik, hvad det er for en Opløsning, der foregaar, ikke blot af, hvad der kan være af Intelligens, men ogsaa af, hvad der kan være af Ærlighed i hans Politik.

Ja, i sit Ønske om at henlede det højtærede Landstings Opmærksomhed paa sig gik det ærede Medlem fra Ringkøbing saa vidt, at han anbefalede det ærede Landsting at gaa over til at søge at fremkalde Rigsretstiltale mod det Ministerium, der opløste de kongevalgte. Det ærede Medlem sagde, at det var en udmærket Tanke, han kunde godt forstaa, om der vilde komme en Regering, som vilde rejse Rigsretstiltale mod dem, der opløste de kongevalgte. Jeg ser, at det ærede Medlems Tanker kredse om Rigsret, jeg forstaaer det meget vel, og jeg ser, at det ærede Medlem ønsker at bringe Rigsretsspørgsmaalet i Forbindelse med andre, jeg forstaaer ogsaa dette meget vel. Men jeg tror, at netop den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fremsatte dette, var overmaade farlig og letsindig. Thi hvad var det, det ærede Medlem anbefalede eller fremstillede som noget, der vel kunde ske? Det var, at en Folketingsregering opløser Landstinget og opløser de kongevalgte ogsaa, og derefter kommer der en Mindretalsregering, som i Strid med Folketinget skrider til at sætte den tidligere Regering, der handlede i Samklang med Folketinget, under Rigsretstiltale. Han sagde direkte, at kun paa denne Maade kunde det tænkes, men han har henvendt det høje Tings Opmærksomhed paa, at her var en Vej. Han udviklede forskellige Ting om den konstitutio-

nelle Konge, som jeg ikke skal komme ind paa i denne Forbindelse, men jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) havde sikkert Ret, da han forleden Dag sagde, at Rigsretstiltale bør ikke under nogen Omstændighed ske, undtagen naar der er et Flertal i Folketinget for den. Regeringen, sagde han, bør ikke være den, der fremtræder med Rigsretstiltale, undtagen den er sikker paa at have Folketingets Flertal bag sig. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Bestemmelsen om, at Kongen har Ret til Tiltale for Rigsretten, fandtes ikke i Junigrundloven. Det er en af de Bestemmelser, som ere komne ind senere, nemlig ved Grundloven af 1866. Men det ejendommelige er, at det ærede Medlem fra Ringkøbing nu fremstiller som et Tankeeksperiment og et Eksperiment, han har Sympati for, at en Mindretalsregering i Kamp mod Folketinget sætter en tidligere Folketingsregering under Rigsretstiltale, fordi den har anvendt det af Venstre altid hævdede Magtmiddel, de kongevalgtes Opløsning.

Hermed er jeg færdig med det ærede Medlems Udtalelser og skal anbefale at stemme for det Forslag, som er fremsat af Regeringen. Jeg tror, at ogsaa den Gruppe, det ærede Medlem tilhører, vil staa sig ved at arbejde for at faa Spørgsmaalet om en Valgkredsordning løst. Jeg antager for det første, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke har talt paa Delegationens Vegne. Jeg kender ikke Delegationens Forhold rigtig, de synes at være noget udviklede. Jeg ser, at i „Aalborg Amtstidende“ skrives der for Tiden meget forbitrede Artikler om, at man nu her i Landet vil rejse en Mindestøtte for Befæstningens Grundlægger og samtidig vil rejse Rigsretstiltale mod Befæstningens Nedbryder. Med Befæstningens Nedbryder menes det ærede Medlem fra Ringkøbing, hvilket man maaske ikke, naar der ikke udtrykkelig gøres opmærksom derpaa, kunde falde paa. Men altsaa der skrives med megen Forbitrelse om, at der nu rejses en Mindestøtte for Befæstningens Grundlægger. Men blandt Anbefalerne og Indbyderne til at rejse denne Mindestøtte er et af denne højtærede Delegations Medlemmer, en af dem, som ere i Samarbejde med den Retning, som „Aalborg Amtstidende“ og det ærede Medlem fra Ringkøbing betegne. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (V. H. O. Madsen) staaer som Anbefaler af denne Sag. Altsaa Forholdet i Delegationen er noget be-